

ROZEM

DOBŘUŠSKÝCH SKAUTŮ

DUBEN 2009/ROČ. 2

ÚVODNÍ SLOVO

Koukám z okna a přemýšlím, co napsat do úvodu Totemu. Vím, co chci napsat. Chci napsat, jak krásně dneska ptáci zpívají, jak je tráva svěže zelená, první kvítky, že se z trávy usmívají a když se venku nadechneme, ucítíme jarní vůni, ... ale nedovedu to vylicít tak krásně, jako sama skutečnost...

„Je jaro, je jaro a kvetou podběly...“ a nejen podběly. První stránky Totemu jsou ozdobeny i dalšími jarními květinami, můžete si o nich přečíst a něco se přiučit ve článku Poslové jara od Bény.

Ze střediskového dění se sice v průběhu března nekonala žádná celostředisková akce (nebojte, v dubnu si to vynahradíme), přesto není tato rubrika nikterak chudší než jindy. Oddíly už nejspíš také přičichly k začínajícímu jaru a konaly se výpravy, ze kterých jsou pěkné články, většinou i s fotkami. Světlušky strávili den

s Ferdou mravencem a Malou mořskou vílou, vlčata vyrazila do Kounova, skautky do Adršpašských skal a Mohykáni na fotbal. A nejen to, také schůzky se konaly, více si přečtěte sami...

V minulém čísle se objevila pozvánka na promítání fotografií z horolezecké expedice na himalájský Changabang. Přinášíme vám krátkou reportáž z tohoto promítání.

Pokud vás cestovat baví, ale velehory Himaláje jsou na vás příliš velké, přináší vám Ježour trochu realističtější tip na výlet. Podíváme se do našeho posledního národního parku a tím zakončíme sérii cestování po národních parcích ČR.

Protože budou Velikonoce, zařadili jsme do dubnového čísla tip na vyrábění. Možná to bude pro většinu z vás zbytečné, protože to už umíte, nebo jste ženského pohlaví. Ale věřím, že

nejeden z vás se přiučí. Ještě nevíte o čem je řeč? Strana 13 vám řekne víc.

Nezapomeňte, že již tuto sobotu zapálíme u klubovny první jarní oheň. Pozvánku na tuto akci s rozepsaným programem dne najdete na straně 15.

Na závěr si nedovolíme nezařadit populární rubriku Rozhovor s... Tentokrát s člověkem, který je ve Střediskové radě Junáka a má funkci předsedy revizní komise. V minulosti mimo jiné dlouholetý vedoucí vlčat.

Citátem na poslední stránce se s vámi loučíme a vy se můžete těšit zase za měsíc na další číslo Totemu.

Přeji vám příjemné čtení, veselé Velikonoce a hlavně radost z jara!

Štaflíčka

Obsah Totemu

2 -	Úvodní slovo	14 -	Pozvánky
	Obsah Totemu		- První jarní oheň, středisková schůze
3 -	Téma čísla	16 -	Rozhovor s ...
	- Poslové jara		... Petrem Krahulcem
6 -	Střediskové dění	18 -	Poslední strana
	- Světlušky		- Uzávěrka, V příštím čísle, Tiráž
	- Vlčata	19 -	Citát
	- Slunečnice		
	- Mohykáni		
	- Promítání Himaláje		
12 -	Tip na výlet		
	- NP Šumava		
13 -	Tip na vyrábění		
	- Pletení velikonoční pomlázky		

TÉMA ČÍSLO

POSLOVÉ JARA

Dovolte mi v úvodu lehce pozměnit závěr Štafliččina článku z předminulého čísla. „Jedna květinka jaro nedělá, ale vidíte-li kolem sebe v přírodě jaterníky, křivatce, sasanky, prvosenky nebo orseje, buďte si jisti, že jaro už je tu!“ Vyrážme tedy dnes společně do přírody, probouzející se v plné síle po dlouhém zimním spánku, a podívejme se na naše nejdrobnější, ale možná nejkrásnější zvěstovatele jara – jarní květiny.

Sněžinka podsněžník (*Galanthus nivalis*) a bledule jarní (*Leucojum vernum*)

Kdo by je neznal? Již v únoru, většinou ale až v březnu, potěší oko nejednoho milovníka přírody na našich zahrádkách. Hojně však obě bílé krasavice nalezneme i ve volné přírodě, vyhledávají zvláště vlhčí místa. Mějte na paměti, že bledule je nejen krásná, ale i jedovatá. Její cibulky pro vlastní sadbu jsou běžně k dostání v zahradnických centrech, proto je sběr bledulí ve volné přírodě zbytečný. Navíc

dokonce protiprávní, obě rostliny patří k našim ohroženým druhům!

Sněžinka podsněžník

Jaterník trojlaločný (*Hepatica nobilis*)

Další naší velmi známou a oblíbenou jarní bylinou je jaterník trojlaločný neboli podléška. Poznáte ho podle modrofialových květů a trojlaločných listů, připomínajících játra s jejich laloky (odtud jeho jméno). K vidění je již v březnu, poměrně rychle však odkvétá. Chcete-li jej spatřit, musíte hledat v listnatých lesích nebo křovinách.

Jaterník podléška (Provozské údolí)

Křivavec žlutý (*Gagea lutea*) a luční (*G. pratensis*)

První letošní křivatce jsem potkal před pár dny během procházky v přírodní rezervaci Zbytka za Pohořím. Určitě nebyly poslední, tato rostlina je v našem okolí poměrně hojná. Poznáte ji podle útlé stavby těla a svěže žlutých květů, jednotlivé druhy

Bledule jarní (Provozské údolí)

Křivavec žlutý

se však již od sebe rozeznávají podstatně hůř. Křivatec můžete najít zejména na loukách.

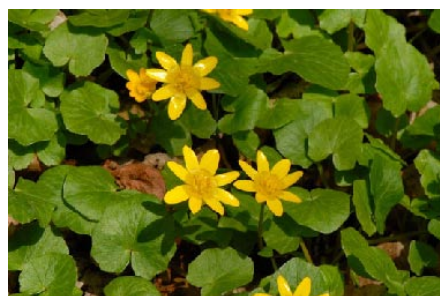
Sasanka hajní v herbáři

Sasanka hajní (*Anemone nemorosa*) a **pryskyřníkovitá** (*A. ranunculoides*)

Začátkem jara pokryje mnohé z našich lesů bílá sasanka hajní a její žlutá varianta sasanka pryskyřníkovitá. Jako spousta jiných popsaných rostlin, také tyto dvě patří mezi tzv. jarní efemeroidy, vyznačující se mimo jiné krátkým vegetačním obdobím. Sasanka pryskyřníkovitá je méně častá, zato jedovatá. Mimochoodem, víte jak se jmenovala první česká družina skautek? Byly to právě Sasanky.

Orsej jarní (*Ficaria verna*)

Další z květů, která si přívlastek jarní nese přímo v názvu, je orsej jarní. Vyhledává zejména vlhké louky, najdeme ji ale i v listnatých lesích či křovinách. Kvete od března do května a poznáte ji podle lesklých zlatožlutých květů a drobných srdčitých listů.

Orsej jarní

Podběl lékařský (*Tussilago farfara*)

Podběl patří k těm vůbec nejtypičtějším a nejlidovějším poslům jara. Jak název napovídá, jeho květy jsou tradičně využívány v lékařství především ve formě čajových směsí pro uvolnění dýchacích cest. Člověk si je však musí natrhat sám, neboť je látka při dlouhodobém užívání pro organismus nebezpečná, a tak nelze sušený podběl dnes zakoupit ani jako součást čajových směsí. Podběl se s oblibou vyskytuje na člověkem narušených stanovištích, hojně například v příkopech podél cest. V době květu ho pozná snad každý, málokdo však již ví, jak vypadá po něm. Žlutě zbarvené květy se změní v bílé chmýřité hlavice, po odkvětu se také objevují až 30 centimetrů velké listy.

Podběl lékařský

Podběl po odkvětu

Prvosenka jarní

Prvosenka jarní (*Primula veris*) a **vyšší** (*P. elatior*)

Další z květů, které není třeba představovat, zejména uvedeme-li její lidový název – petrklíč. Vykvétá později, koncem března jsou zpravidla k vidění teprve listy s rašícími stonky. V dubnu již můžete obdivovat žluté květy na dlouhých stopkách v celé své kráse. A jak se od sebe oba druhy poznají? Spolehlivým ukazatelem je barva květu – u hojnější prvosenky vyšší je širově žlutá, vzácnější prvosenka jarní má květy sytě zlatožluté a je u nás chráněná.

Další zástupci

Samozřejmě zde nelze vyjmenovat, natož pak popsat úplně všechny naše jarní byliny. Začátkem tohoto období můžete kromě již zmíněných druhů v přírodě potkat také blatouch bahenní (*Caltha palustris*), plicník lékařský (*Pulmonaria officinalis*), sedmikrásku obecnou (*Bellis perennis*), četné druhy fialek, jako např. violku vonnou (*Viola odorata*) a spoustu dalších. Však uvidíte sami...

Tip na vycházku

Kdepak, nechci zde „fušovat“ do tradiční rubriky, jen vás po-

nouknout k tomu, abyste vyrazili ven užít si trochu té nádhery. Byla by věčná škoda zůstat jen u fotek, když je v našem okolí celá řada míst, kde se dá většinu ze zmíněných rostlin nalézt. V případě Dobrušky to mohou být například nedaleká údolí – Provozské a Valské. Spousta rostlin je k vidění i v lesích na Chlumu.

Skutečné klenoty

Závěrem se alespoň prostřednictvím fotek podívejme na dva klenoty mezi jarními květinami. Jde o hlaváček jarní (*Adonis vernalis*) a koniklec velkokvětý (*Pulsatilla grandis*), které však v našem blízkém okolí nerostou. Oba druhy patří do čeledi pryskyřníkovitých a nalezneme je v teplých oblastech naší republiky, tedy například na jižní Moravě. Nádherný žlutý hlaváček vyhledává zejména slunné stráně, jejichž ozdobou se stává v průběhu dubna. Koniklec známe i z našich skalek, jeho pěstovaná forma však přírodymilovnému člověku těžko vynahradí zážitek ze spatření této vzácné květiny ve volné přírodě. Zvlášť, když se jich sejde více pohromadě, jako na následujících snímcích z rezervace poblíž jednoho z brněnských sídlišť. Snad sami uznáte, že takový pohled může být celoživotním zážitkem. Nikdy však nezapomínejte, že oba druhy jsou ohrožené a přísně chráněné!

PR Kamenný vrch v Brně

Koniklec velkokvětý (PR Kamenný vrch)

Hlaváček jarní (NPR Pouzdřanská step)

 Béna

STŘEDISKOVÉ DĚNÍ

ODDÍL SVĚTLUŠEK

Březen je pryč, ale světlušky jsou stále tady:-) Takže co jsme všechno podnikaly! „Pátečnice“ znovuobjevily morseovku! Někdo pouze oprašoval, někdo se setkal s tečkami a čárkami poprvé. Víte někdo kdo nebo co jsou cílovníci? Nebo takový ibis? Tak „Ibis“ je hotel, v Rakousku, kam se jezdí s rodiči na dovolenou. :-) Vymyslely jsme také nová slova – třeba Markétčina: „Xénie spí“ měla velký úspěch, originální byl i náky. A co takové Grónsko nebo Filipíny? Najdete je na globusu? :-)

Od šifry pana Morseho se také odvíjel náš program. Na každé schůzce jsme se s Kafkou, Šárkou a Kokinou snažily vymyslet alespoň jednu hru se šiframi. Jednou byla písmenka na malých čtverečkách rozházená po klubovně a holky z nich měly seskládat světluškovské heslo. Podruhé jsme hrály mírně přetransformovaného „Honzo vstávej!“, což se setkalo s velkým ohlasem. (Nutno podotknout, že větší odezvy se dočkala samozřejmě verze „netransformovaná“, kdy jsme po klubovně poskakovaly: tři slepičí, dva sloní, babička pletla i párala a občas někdo i spadl do záchoda:-)) Začaly jsme také nové korálkové bodování a za každých deset bodů si holky mohou nakreslit jednu tlapku

do aršíku. Zatím je to ale velice vyrovnané!!

Největší událostí je ale bezesporu naše nová kronika. Není to sice kronika v pravém slova smyslu, ale spíše takový náš „deníček“, do něhož každý může napsat, co se mu líbilo nebo nelíbilo, nakreslit nějaký obrázek a občas se stačí jenom podepsat, že holky?:-) Ze schůzky, na které jsme si povídaly o kronice, vzešla ještě jedna „novota“ a tou je Modrý život, který se některé světlušky rozhodly plnit. A my jen doufáme, že jim to co nejdříve vydrží a nakonec samy třeba ča-

sem přijdou na to, že ještě hezčí než vybarvený modrý čtvereček je dobrý pocit, když někomu pomůžete.

Na jedné ze schůzek se „vůdcovsky“ podílela i jedna z našich starších světlušek – Verča, která nás naučila skládat papírové vlaštovky. I když je papír celkem poddajný materiál, přesto jsme se s ním některé musely tak říkajíc „poprat“!:-) Vlaštovky pak ve vzduchu opisovaly neuvěřitelné křivky a občas spíše trhavě skákaly než letěly. Verča se ovšem ukázala jako pravá vlaštovková odbornice, když její vlaštovka doletěla ladným pohybem nejdál ze všech.

Plynule se přesuneme k akci s největší účastí – a tou je výprava! Tentokrát jsme se ocitly u Ferdy Mravence a v podmořské říši Malé mořské víly. – Sešly jsme se v sobotu 29. 3. ráno v klubovně a začaly jsme několika koly

plácáné na rozezhřátí.:-) Poté už následovala série her připravená samotným Ferdou Mravencem! A protože Ferda byl pracovitý, rychlý, chytrý a bystrý – zkrátka šikovný ve všech směrech, i cenu Ferdy (šátek) měla získat právě nejšikovnější ze všech světlušek. Tou se stala Bára a v těsném závěsu za ní pak byla Hanička. Holky soutěžily jak v týmech, tak samostatně – v zemi Ferdy Mravence si ale celkově obratněji počínaly pondělní Babočky než „Pátečnice“.:-) Součástí byla i stopovačka, během níž holky

plnily rozličné úkoly. Po obědě, který připravila Šárka (vynikající pizza:-)), jsme se vydaly na cestu k bazénu, do země Malé mořské víly. Hodina ale byla příliš málo času... Ponejvíce jsme se ráchaly v malém bazénku, kde jsme tedy nebyly samy a holky na to bohužel příliš ohledy nebraly, ale chvílku jsme byly i ve velkém bazéně a v páře. Hrály jsme na babu s potápěním, lovily bójky a „plavaly“ po dvojicích na rychlost. Zakončením naší „návštěvy“ mělo být sbírání penízků vysypaných z rozbité pirátské truhly.

Pirátská truhla ale skrývala ještě jedno tajemství. Malou duhovou mušličku. Více penízků sesbíraly opět Babočky a Hanička pak našla ztracenou Arielinu mušličku. Po návratu do klubovny, kdy pro nás Kafka s Kokinou připravovaly skvělý pudink, jsme si ještě zahrály hru na sochy, nu a pak už jsme se všichni rozprchly do svých domovů. Tak se těšíme zase v pondělí a v pátek.:-)

V hrozk

ODDÍL VLČAT

6.3.2009 V klasický čas na klasickém místě se konala první schůzka v měsíci březnu. Na této schůzce chyběl GOR, tak to odkoučovaly Koule a Vlasta. Po zapsání docházky jsme vyrazili na Trojci, kde nás čekala kupa her. Při jedné z nich se dostaly klukům do rukou zvadla, která je zvala na níže uvedenou výpravu. Když jsme došli zpět do klubovny, tak jsme si řekli ještě něco o výpravě a šli domů.

13.3.2009 Na této schůzce bylo hlavní náplní dešifrování tajné zprávy od pana B.Ž.. Smečka byla rozdělena a každá dešifrovala stejný text, který obsahoval jak morseovu šifru, tak mřížku i indiánské písmo. K tomu jim na pomoc sloužila dešifrovací osoba (Koule), která za určitý úkol (většinou fyzicky náročný) poskytla pomoc při luštění... Následoval pokřik a rozchod.

14.3.2009 Výprava do Kounova: ráno v 7:30 se scházím s Kouličem před klubovnou. Je tu zatím jeden člen. Po chvíli přijíždějí ještě dva kluci. Nečekáme více a vyrážíme. Tři kluci a dva vedoucí! Je to pro nás zklamání, ale alespoň už víme, kdo je pořádné vlče a kdo ne. Jdeme kolem benzinky, kde se napojujeme na modrou turistickou značku. Kluci mají za úkol vést celou výpravu po značce. Procházíme Provozským údolím a vycházíme v Domašíně. Za Domašínem si u

vagónu rozděláme malý ohýnek a svačíme. Po této cirká hodinové pauze pokračujeme po modrém značení směrem na Miškov. Tam uhýbáme doprava a vstupujeme do lesa, ze kterého vycházíme až po kilometru a půl. Dále po asfaltové cestě do Žákovce a pak už jen přes kopec. Za kopcem u Kounova byl lesík s pozůstatky sněhu, tak jsme toho hned využili a pořádně se zkoulovali. V Kounově se kluci měli setkat s panem B.Ž.. Nacházíme jeho dům. Poté jsme odešli čekat na autobus. A to jsme ještě nevěděli o rekordu, který se zřejmě snažil pan řidič vytvořit. Ono se dá také na trati Deštné-Kounov (11 km) nabrat solidní zpoždění 25 minut! Seč se zpožděním, ale dorazili jsme do Dobrušky kompletní.

20.3.2009 Na této schůzce

jsem zezáčátku chyběl, ale vím že se hrál fotbálek za školou Fr. Kupky. Poté bylo v klubovně nachystané studio pro AZ kvíz. Celou soutěží provázal Aleš Zbořil (GOR) za pomoci počítače (Koule) a časoměřiče (Vlasta). Pravidla byla stejná jako v televizi. První kolo soutěže vyhrál

tým Tomovců. Určitě proběhnou další kola... Ale to už se blížil konec. V posledních pěti minutách proběhly dvě kola schovky a pak dostatečně hlasitý pokřik udělal tečku za celou schůzkou.

27.3.2009 Na schůzku přišlo 8 vlčáků. Ze začátku jsme pokračovali v AZ kvízu. Nyní však vyhrálo družstvo Rychlíkovců. Po vědomostní hře jsme vyšli ven. Chvilku jsme hráli na babu. Následovala sledovačka, kdy vedoucí šli v popředí a čas od času se otočili, koho uviděli, toho si zapsali. Vyhrál Rychlík a Peťar. Naopak ostudu dělal Honza s 10 trestnými body. Následoval pokřik a rozchod.

Vlasta

ODDÍL SKAUTEK

Březen, za kamna vlezem. Tak tohle o skautkách nemůžu říct ani v nejmenším! Tenhle měsíc, měsíc jara, jsme prožily (pro někoho možná) asi jako každý jiný. Jenže v podstatě jsme toho stihly co se týče her, učení, vyrábění a klábosení mnohem víc, než obvykle. Jednou, když bylo opravdu nepříznivé počasí na nějaké ty hry na ven, jsme pěkně zalezly do klubovny do tepla, udělaly si čaj a daly se do vyrábění velikonoční dekorace, abychom to měly přes velikonoce v naší klubovně fešný. Jediným problémem bylo, že většina z holek si i přes naše upozorňování nepřinesla vyfouknutá vejce, a když už 2 holky měly, tak pravým důvodem bylo to, že si je vzaly za záminkou uvaření míchaných vajíček. No co se dalo dělat, vytáhly jsme všechno, co se dalo. Naštěstí jsou tak šikovný, že dokázaly udělat z kusů papírů, stuhy a já nevím čeho dalšího opravdu krásný výtvary, za které se (doufám) nemusíme vůbec stydět! Poté, co jsme s Bárou přemýšlely nad programem na další schůzi, nás s Bárou napadl

možná trochu bláznivý nápad – svěřit velení jedné družinovky do rukou Káti s Maruškou, aby si připravily program podle sebe a aby to bylo zábavnou formou. Na začátku schůzky jsem měla trochu obavy, co z toho „vznikne“, ale koneckonců to dopadlo nad moje očekávání velmi dobře.

Co se týče nějakého výletování, v tomto měsíci jsme se stihly zajet podívat na Adršpašské skály i přes ne moc teplé počasí. Tam i zpět jsme podporovaly ČD, takže pan Friede z nás musel mít opravdovou radost! Ještě ve vlaku Lenča rozdala holkám papíry s nejrůznějšími hlavolamy, přesmyčkami a šiframi, ze kterých měly naše milé sestry rozluštit jména skal. Následujícím úkolem pro ně bylo určitou skálu najít jako první a udělit si podle toho bod. Ve skalách bylo ještě trochu sněhu, ledu a bláta, ale na druhou stranu tam nebylo ani živáčka

(až na pár turistů z Deutschlandu), takže tam bylo úžasné ticho, krásný vzduch a pohoda. Po třech hodinách pochodování nahoru, dolů, rovně, nahoru...jsme toho měli tak akorát, takže jsme se jednohlasně shodly na pauze na oběd. A opět následovalo pochodování. To ale ani jedna z holek nechtěla slyšet, a proto se jejich obědvání protahovalo a protahovalo. Nakonec se zvedly a maširovalo se dál. Teď jsme měly naplánováno ke Zřícenině hradu. Jenže nikdy není nic zadarmo. A protože jsme toužily po výhledu z výšky, musely jsme se doslova a do písmene „vyškrábat“ cca 300 schodů vzhůru. Ale stálo to za to! Viditelnost nebyla zrovna nejlepší, ale byly jsme šťastné, že jsme to zvládly. No a po výpravě jsme se celé promočené a s mokrem v botách vracely vláčkem domů:).

Týna

ODDÍL MOHYKÁNŮ

První schůzku v březnu se kmen Mohykánů vydal do přírody. Naše cesta vedla okolo benzínky a hřbitova až ke kostelu sv. Ducha. Tam jsme se zastavili a Tínek vyhlásil první hru celoschůzkové soutěže. Každý měl za úkol najít si 11 malých kamenů, 10 jich vyskládat do řady a 1 si nechat v ruce. Pak vyhodit kamínek z ruky do vzduchu a mezitím se snažit posbírat ostatní kamínky. Zakončit to musel opětovným chycením kamínku. Kdo první sesbíral celou řadu vyhrál. Nakonec se tím šťastlivcem stal Honza. Pokračovali jsme směrem k Novohrajdě, kde se uskutečnil (ne)tradiční Běh do vrchu – tentokrát však pozadu. Po závodě si každý Mohykán sebral kus dřeva a soutěžilo se, čí dřevo doplave dříve do cíle. Pak jsme se vrátili do klubovny, kde soutěž pokračovala vázáním uzlů. Po této náročné disciplíně jsme vyhlásili

vítěze a šli jsme domů.

Druhou schůzku jsme strávili celou v klubovně hraním grandiozní hry Boj o zlaté ostrovy. Na dva spojené stoly jsme nakreslili mapu se spoustou ostrovů a dvěma hlavními ostrovy naproti sobě. Potom jsme se rozdělili na čtyři dvojice a každá obsadila jeden roh stolu. Následně se týmy složitým způsobem útočení a taktizování snažily dostat alespoň pět svých lodí na hlavní ostrov. Nakonec se nejrychlejšími námořníky stali Frodo & Martin. Jelikož tato hra byla náročná a museli jsme uklidit klubovnu kvůli večernímu promítání, nic jiného jsme tuto schůzku nestihli.

Další pátek bylo na programu procvičování práce s buzolou. Každý dostal 6 azimutů se vzdálenostmi od naší klubovny. Na

místech, kam azimuty vedly pak byly umístěny otázky. Cílem hry samozřejmě bylo najít všechny otázky a správně na ně odpovědět. Nakonec to víceméně všichni dokázali, a tak jsme dali pokřik a odešli domů. Tuto schůzku se řady Mohykánů rozrostly o dalšího člena – Ondru.

Poslední březnová schůzka začala přípravou na blížící se Skautské závody a to konkrétně opakováním názvů několika českých kytek. Po pár kolech, protože přestalo venku pršet, jsme se odebrali na hřiště u ZŠ Fr. Kupky a zahráli si fotbal. Asi o polovinu hry se k nám přidal jistý člověk, ale po pár minutách hraní odešel – možná proto, že mu nikdo nepřihrával. Gólů padalo celkem dost a tak jsme v 18 hodin odešli vyběhaní do klubovny. Tam jsme zakřičeli pokřik a odešli domů.

PROMÍTÁNÍ HIMALÁJE - CHANGABANG

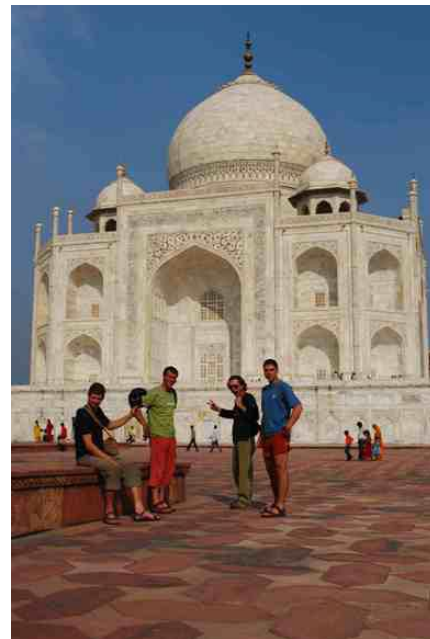
V pátek 13.3. večer se ve velké klubovně konalo promítání fotografií z expedice Changabang 2008. Večerem nás prováděl Ota Krásný, který se expedice na himalájskou horu sám zúčastnil. Do Indie se ještě s dalšími třemi horolezci a doprovodným štábem vypravili v srpnu 2008 s cílem tuto 6.864m vysokou horu vylézt. Jako cestu si vybrali prvovýstup severní stěnou, kterou nikdo před nimi nelezl, takže měli jen málo informací o celé trase. Dostali se až do výšky nad 6000m, ale kvůli špatnému počasí a nedostatku času nedosáhli svého vysněného vrcholu. Určitě to ale pro ně neznamenal prohru, vždyť už samotná cesta může být cíl a v tomto případě o tom není pochyb!

Na úvod nám Ota pustil úryvek z filmu, který prý bude v budoucnu v televizi. Potom jsme putovali expedicí skrze fotky. Dozvěděli jsme se, co všechno taková expedice vyžaduje, nahlédli jsme do jejich dočasného stylu života v horách, spolu s nimi jsme stoupali vzhůru a v neposlední řadě jsme měli možnost některé části výstroje horolezce přímo vidět a obtěžkat tak třeba mačky, cepín nebo skoby, které při expedici používali. Cesta nebyla jen o výstupu, ale také se členové expedice podívali do některých měst, aby poznali Indii

také z druhé strany. Na ukázkou nám kromě fotek Ota přinesl jakousi vibrující misku, kterou tam používají při meditacích a zapálil vonnou tyčku.

Promítání fotek i všechny příhody na cestě bylo velmi zajímavé poslouchat a určitě stálo za to se přijít podívat. „Jestli chcete, tak to tam můžete jít dolézt.“ Těmito slovy bylo promítání zakončeno a já bych na závěr chtěla popřát Oťasovi spoustu dalších krásných zážitků.

Štaflíčka

TIP NA VÝLET

NP ŠUMAVA

Zbývá nám docestovat do čtvrtého národního parku naší republiky, historicky je to ovšem druhý nejstarší - vyhlášen byl roku 1991. Šumava byla již dříve chráněnou krajinnou oblastí a zmiňovaného roku bylo z CHKO vyčleněno nejcennější území s rozlohou 68520 ha.

Šumava je nádherné území, kde si přijde na své snad každý. Vodáky okouzlí horní tok Vltavy nebo jiná řeka v šumavském podhůří. Přírodovědec najde mnoho vzácných rostlin, které u nás jinde nerostou, nebo při velkém štěstí spatří třeba rysa. Tulák se může na několik dní ztratit v šumavských pláních, vrcholových rašeliništích známých pod místním názvem slatě.

A co o Šumavě praví jeden internetový portál?

Šumava je jedním z nejstarších pohoří Evropy, je tvořena rulami a svory. Je to lesnaté pohoří s rozsáhlými náhorními plochami - pláněmi s pomístně vystupujícími vrcholy a hlubokými údolími (údolí Křemelné, údolí Vydry). Činností ledovců v době ledové

vznikla ledovcová jezera a kary. Na české straně je pět těchto jezer, z nichž dvě největší - Černé a Čertovo jsou v Chráněné krajinné oblasti Šumavy v Královském hvozdu a další Plešné jezero, Prášilské jezero a jezero Laka na území NP. Na bavorské straně se pak nacházejí tři - pod Velkým Javorem Velké a Malé javorské jezero a pod Roklanem Roklanské jezero. Všechna tato jezera jsou pro návštěvníky přístupná a jsou hojně navštěvovaná. Nejvyšší horou české části je Plechý (1378 m). Nejvyšší horou Šumavy a Bavorského lesa je Velký Javor - 1456 m n. m.

Jak už jsem zmínil, pro Šumavu jsou charakteristické náhorní roviny - pláně. Jsou to ploché územní celky zčásti bezlesé, nacházející se v nadmořské výšce od 800 m (Kochánovské pláně) po 1250 m (Modravské pláně). Na těchto šumavských pláních se nacházejí nejcenější území - rašeliniště vrchovištního typu. Na některých z nich jsou zachovalá rašelinná jezírka. Pro veřejnost je přístupná Tříjezerní slat nad Srním, Jezerní slat u Horské Kvildy a Chalupská slat u Svinné Lady. Největší komplex slatí na Šumavě - Modravské slatě o rozloze 3615 ha je pro veřejnost zatím nepřístupný, protože se jedná o jedinečné přírodní útvary, které jsou nejvíce zranitelné přítomností člověka. V údolí Vltavy, jižně od Volar, se rozkládá největší údolní rašeliniště - Mrtvý luh v nadmořské výšce 740 m. Návštěvník Šumavy může toto údolní rašeliniště shlédnout pouze při splouvání Vltavy od Soumarského mostu.

Ježour

TIP NA VÝRÁBĚNÍ PLETENÍ VELIKONOČNÍ POMLÁZKY

... na Pondělí velikonoční se odbývala pomlázka, velikonoční hodování, mrskút. Dům od domu chodívali mládenci za děvčaty se spletenými pomlázkami (dynovačkami, binovačkami, mrskačkami, šlehačkami, na Moravě též tatarry) obyčejně z vrbového proutí, které si zdobili stuhami. Mladými proutky měla do žen a dívek jimi vyšlehaných přejít jarní síla, zdraví a svěžest pro celý rok...

Takže milí junáci, běda vám, jestli se letos některý z vás objeví u dveří s nějakou umělou bužírkou!

Pro jistotu vám dnes přinášíme návod. K výrobě pomlázky potřebujete šikovné ruce, vrbové proutky s jarní mízou, zahradnické nůžky, provázek a pentle.

Pomlázku pleteme nejčastěji z 8 prutů stejně silných. Jejich užíší konce svážeme k sobě a připevníme

k opoře (židli), abychom mohli oběma rukama plést. Proutky rozdělíme na polovinu, v každé ruce držíme čtyři (obr. 1). Pleteme vždy krajním vnějším prutem střídavě zleva a zprava tak, že jej

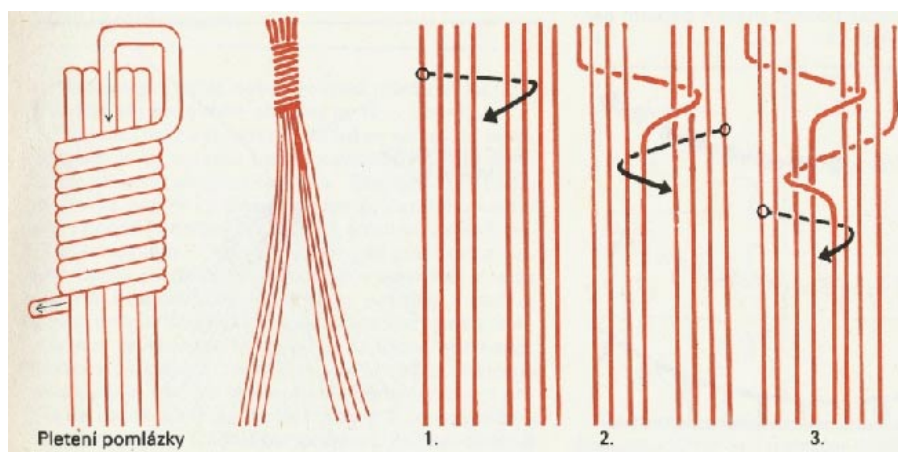
vsuneme mezi dva proutky na protější straně a obtočením jej vrátíme zpět na vnitřní stranu té čtveřice proutků, od které jsme začínali. Dbáme na to, aby byla pomlázka pravidelná. Na konci ji svážeme provázkem nebo obtočíme devátým prutkem, jehož konce zasuneme mezi pruty právě vzniklé rukojeti.

Pro přehlednost ještě schéma pletení pomlázky, kde je naznačeno i vytvoření rukojeti. Vidíme tu také druhou možnost vedení proutku - tedy ne vrchem, ale spodem.

Tak tedy mnoho zdaru při pletení!

A až půjdete koledovat, myslíte na to, že slovo pomlázka vzniklo od slova „pomladit“ nikoli „pomlátit“!

POZVÁNKY

NEJEN PRO SKAUTY

Junák Dobruška svolává

rozšířenou střediskovou radu

všech činovníků, R+R a registrovaných přátel

pátek 3.dubna 2009 od 18:00 ve skautském baráčku

Program:

- Novinky z okresu, kraje a ústředí junáka
- Konkrétní organizace:
 - § zítřejší (sobotní) Jarní Oheň,
 - § májové oslavy na náměstí)
- Tábory 2009 – shromáždění přihlášek pro hospodářské plány a rozpočty
- Peníze pro oddílovou činnost – kdo již má účtenky – proplacení
- Různé

Všechny srdečně zvou Vašek PAVEL a Petr POLÁČEK za vedení střediska

Skautské středisko Dobruška
zve všechny skauty, přátele a rodiče na

PRVNÍ JARNÍ OHEŇ 2009

a informace k táborům 2009

Sobota 4. dubna 2009 u kluboven v Domašínské ulici.

Program:

Dopoledne od 9.00 hod – všichni pracovití skauti, skautky, přátelé a rodiče:

* Jarní úklid – hrabání a zametání po zimě, mytí oken a kluboven,
stěhování podsad a dřeva z kluboven čp.512 (příprava na novou
fasádu) – potřebujete jen ruce, vše ostatní máme

* Příprava ohně, laviček, dětských atrakcí na odpoledne (a při mizerném počasí vztyčení
tee-pee a natažení markýzy nad konírnou)

Odpoledne cca od 15 hod - Pro všechny, hlavně děti a rodiče:

* Užitkový oheň (pečení buřtíků, chleba či cokoliv jiného), limča sudová nebo výběr čajů
z nových nerez termosů, tavení smůly a výroba pochodní z březové kůry

* Kratochvíle pro děti (jízda holandskými kárami, střelnice atd.),

* Prohlídky kluboven, fotografií z akcí 2008, výroční zprávy, střediskového časopisu
TOTEM, káva, čaj, potlach

17.30 Pro rodiče v hlavní klubovně – Táboř 2009–veškeré informace:

termíny, seznamy věcí, přihlášky, další dotazy a odpovědi.

*Díky získaným dotacím od Ministerstva školství, Královéhradeckého kraje a sponzorů můžeme i
letos ceny táborů pro vaše děti opět snížit...)*

18.30 +/- Slavnostní zapálení skautského ohně smolnými loučemi.

Muzika, zpěv, scénky, vyprávění jako obvykle

Konec: jak kdo uzná za vhodné s ohledem na potřeby své či potřeby svých dětí.

Ukončení slavnostní části asi okolo osmé hodiny, neformální pokračování dospělých nejdéle do půlnoci.

Komu nestačí k jídlu buřty s chlebem a limča, ať si vezme do mošny výživu soukromou.

Nezapomeňte teplé oblečení a celtu či deku, kdyby bylo zima, ať vám děti nenastydnou.

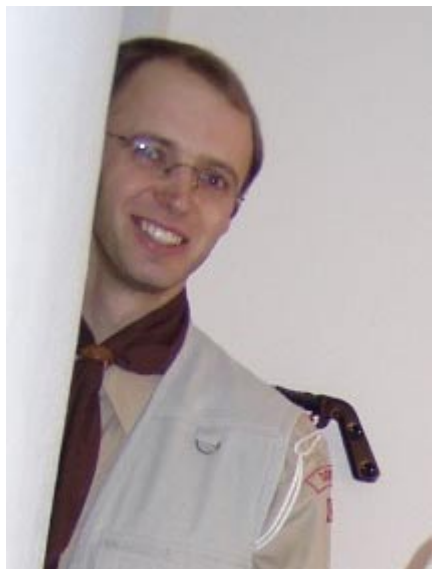
(V případě mizerného počasí proběhne oheň v našem největším tee-pee, bohužel s omezenou kapacitou 60 lidí.)

Jménem střediska zve všechny lidi dobré vůle

za střediskovou radu Ing. Petr Poláček, ved. střediska, tel. 602 403 669

ROZHOVOR S ...

PETREM KRAHULCEM

1/ Začneme několika tradičními otázkami: Pověz nám něco o svých skautských začátcích. Kolik Ti bylo, když jsi začal skautovat a kdo (nebo co) Tě ke skautingu přivedl(o)?

Ještě před revolucí v roce 1989 jsem chodil do sportovního oddílu, který byl veden pod pionýrem u ZŠ Pulická. Ale naši náplní, pokud se dobře pamatuji, bylo kromě sportovních aktivit chození do přírody a různé víkendové výpravy. Oddíl vedl Petr Konečný - Kondor. No a na jed-

né schůzce na jaře 1990, termín nevím, ale přesně si pamatuji, že to bylo v parčíku na Belvederu, se to stalo. Přišel za námi Vladimír Zelinger - Rolf - a začal nám vyprávět o skautech, skautování apod. Všichni jsme ho se zaujetím poslouchali a nakonec jsme si odhlasovali, že přejdeme jako celý oddíl do skautského střediska Dobruška, které krátce fungovalo. Tím vznikla nebo se spíše obnovila 2. smečka vlčat.

2/ Vzpomeň si na svého prvního junáckého vedoucího? Jaký byl?

Tak tím skautským vůdcem byl Rolf, který byl již zkušeným skautem z dřívějších dob. Měl spoustu zkušeností, které nám náležitě předával. Nám klukům byl ale bližší Kondor, znali jsme ho déle a většinu těch sranda her a akcí jsme dělali s ním.

3/ Něco o tehdejších poměrech: jak početný byl váš skautský oddíl, kde jste se scházeli a co bylo většinou náplní schůzek?

Skautský domeček i vlčácká klubovna jsou stále na stejném

místě, akorát byl v té době neopravený. Kolik nás chodilo, už přesně nevím, ale byla nás plno kolem velkého stolu. Náplň schůzek - v zimě v klubovně nejprve roztopit kamna. Pamatuji si, že jsme hodně četli z Knihy džunglí. Někdy nám Rolf vyprávěl příběhy z táborů. Hráli jsme různé hry (foukanou, plácanou, elektriku), ale taky jsme se učili uzle, morseovku a spoustu dalších věcí. A když bylo hezky, tak jsme chodili převážně ven do přírody. Třeba lézt s lanem na skály u Novohrajdy, do areálu na Trojici (tenkrát ještě fungoval) nebo do Provozského údolí ke slibové skále apod.

4/ Jaký byl podle Tebe nejlepší tábor, na kterém jsi byl? A proč se Ti tak líbil?

Na skautský tábor jsem jel poprvé v roce 1991 už jako rádce. Takže vlastně se dá říci, že je znám spíše z té programově organizační stránky. Za ty roky jsem absolvoval spoustu táborů. Nejprve tábory ve Skuhrově - Klečkově, poté tábořiště Kuncina Ves, následovaly Masty a po povodních konečně i Orlické Záhorky. Všude bylo něco hezkého a naopak, i

TÁBOR V MASTECH 1994

VLČÁCKÉ ZÁVODY

když ty lepší zážitky určitě převažují. Zvolit nejlepší tábor? To si opravdu netroufám. Ale určitě si budu pamatovat Skuhrov 1992, to jsem dělal slib a 3 orlí pera.

5/ Myslím, že nesmí chybět otázka na Tvou přezdívku – Pítý. Jak jsi k ní přišel?

Vznikla prakticky ze jména, ani přesně nevím kdo mi začal říkat Pítr a z toho vzniklo Pítý. Už dříve mi Zély říkal Rychlonožka, protože jsem měl holt „rychlejší chůzi“, ale to se nějak neujal.

6/ Vzpomínáme na dobu, kdy jste byli Ty, Řízek a Zély vedoucími oddílu vlčat, kterých bylo tehdy poženaně. Jak je možné, že jste tolik dětí zvládali a zabavili „jenom“ ve třech? Měli jste nějaký osvědčený recept?

Řekl bych, že jsme byli dobrý tým. Vždycky jsme se nějak dohodli, aby alespoň jeden z nás dospělých byl na schůzce. Program jsme se snažili mít taky naplánován, i když ne vždy vše bylo ideální. My s Řízkem jsme byli spíš přes ty hry a zábavu a Zély nás zabezpečoval po stránce technické a materiální. Je to velký praktik, tak jsme se od něho učili a občas chodili pro rady. Takto jsme fungovali během roku i na táborech. Ale šlapalo to i proto, že byli i dobří rádcové u družin, na které byl spoleh a chodili k nám kluci, které to bavilo.

7/ Jsi členem střediskové rady – jakou funkci zde přesně máš a co to obnáší?

Přesný název funkce je před-seda revizní komise. Mám na starosti kontrolu hospodaření, vyúčtování táborů, inventarizaci majetku střediska apod.. Ve všem hodně spolupracuji s hospodářkou Katkou a vedoucím střediska Petrem. V současné době, již druhým rokem, zpracovávám registraci za celé středisko v jednom „bezvadném“ počítačovém programu.

8/ Občas Tě můžeme vidět

hrát na jistý hudební nástroj. Jak dlouho na něj hraješ a měl jsi někdy chuť se stát profesionálním muzikantem, nebo je to pouze Tvoje záliba?

To občas opravdu sedí. Na housle hraji vlastně od druhé třídy. Ač to nevypadá, absolvoval jsem v LŠU (později ZUŠ) dva cykly a skončil v roce 1993. O profesionální dráze jsem opravdu nikdy neuvažoval, protože samotného mě hrát moc nebavilo. Naopak se mi líbilo chodit do orchestru nebo si jen tak zahrát s někým, hlavně ne sólo. A to mi zůstalo prakticky dodnes, takže to hraní jistí převážně skautské akce (tábory, ohně) se „skautskou kapelou“.

9/ Máš dvě děti, stíháš ještě něco jiného ve volném čase, než rodinu a skauting? A kde vůbec pracuješ?

Volného času se dvěma dětmi a mojí pracovní dobou opravdu moc nemám, ale kromě toho se snažím ještě trochu udržovat zahradu kolem domku a teď v zimě jsem se dal spolu s dalšími rodiči na country tancování. Co se týká práce, jsem zatím stále v jedné nejmenované bance v Opočně (víc jich tam není).

10/ Je nějaké vysněné místo na Zemi, které bys chtěl navštívit? A proč?

Myslím si, že všude na Zemi je spousta pozoruhodných míst,

kteří se dají obdivovat a která bych rád navštívil. Takže taková „Cesta kolem světa za 365 dní“, to bych si nechal líbit. Ale zatím stojím oběma nohama na zemi a budu rád, když dopadne v létě dovolená u moře s celou rodinou, třeba na nějakém Řeckém ostrově. Západ slunce, Metaxa ...

11/ Jeden z Tvých velice dobrých kamarádů na Tebe prozradil, že máš „tasemnici“. Prý můžeš sníst cokoli, na co přijdeš, ale nepřibereš ani kilo. Je to pravda?

Tuším, kdo to prozradil. Myslím, že to bylo řečeno v pozdní noční nebo brzkou ranní hodinu. Ta tasemnice ještě není potvrzená, ale jak říká Renča, že „nejím, ale žeru a není to vidět“, to pravda je.

12/Teď trochu filozofická otázka: kdybys měl možnost cokoli na světě změnit, co by to bylo?

Dlouho jsem přemýšlel, jak na tuto otázku odpovědět. Tady by se asi dalo psát sáhodlouze a o spoustě věcí, které se mi nelíbí. Ale určitě by se mi líbilo, kdyby šel vrátit čas, abych mohl změnit některá svá rozhodnutí nebo udělat věci jinak.

13/ Chceš něco komukoli vzkázat? Máš zde prostor ...

Osobní vzkazy raději vyřídím soukromě. Jinak se všichni mějte dobře a hlavně pro to něco dělejte.

PÍTÝ PŘI HŘE NA HOUSLE NA JEDNÉ ZE STŘEDISKOVÝCH AKCÍ

UZÁVĚRKA ČÍSLA ...

NEDĚLE 26.4. 2009

V PŘÍŠTÍM ČÍSLE ...

ZAČÁTKEM KVĚTNA

- zápis z Prvního jarního ohně
- články z dubnové činnosti jednotlivých oddílů
- další tradiční rubriky a tipy
- a mnoho dalšího ...

TIRÁŽ

REDAKČNÍ RADA:

Ondřej Němeček - ondra.nem@seznam.cz

Petr Beneš - bena.kamzik@seznam.cz

Pavčina Čiháčková - pavlina.cihackova@seznam.cz

Veronika Štaffová - cga@seznam.cz

PŘISPĚLI:

Petr Beneš, Lenka Slavíková, Vlastimil Jelen, Kristýna Poláčková, Petr Lukášek, Veronika Štaffová, Jan Friede

FOTOGRAFIE:

Petr Beneš, Kateřina Fléglová, Jiří Štaffa, Kristýna Poláčková, Otakar Krásný, Jan Friede

JAZYKOVÁ KOREKTURA:

Veronika Štaffová, Ondřej Němeček

OBÁLKA (FOTOGRAFIE):

Beruška - Jiří Štaffa

V životě nevěř tomu, kdo tě klame, ale nezklam toho, kdo ti věří.

Neznámý autor